

Sant Pere Nord, la plaça de la República va endavant

El 14 d'abril es va fer una Roda de Premsa al Centre Cívic President Macià per a presentar el projecte i execució del Parc de la República al barri de Sant Pere Nord. Van assistir l'alcalde, regidors, arquitectes i membres de l'AVV de Sant Pere Nord. Van haver diversos parlaments i un d'ells, el del president de l'AVV Jaime Ávalos l'exposarem en el següent article.

Jaime Ávalos
President de l'AVV de Sant Pere Nord

Des de l'AVV de Sant Pere Nord, abans de res voldríem aprofitar aquest acte de difusió del projecte del Parc de la República, en un dia especialment indicat, el 90 aniversari de la commemoració de la II República, per assenyalar uns valors plenament vigents avui dia, però que van fer eclosió en aquell moment, com són l'educació i la sanitat públiques, l'esport i la cultura popular, el feminisme, el dret a l'habitatge o el sufragi femení, entre d'altres. El nom d'aquest Parc, va també en la línia dels noms d'altres parcs i places del barri d'altres fites històriques, com són la Plaça 1r de Maig, Cipriano García o plaça de la Constitució.

Per fer una mica d'històric, aquest projecte no neix del no-res, neix d'una llarga reivindicació

■ Jaime Ávalos, president de l'AVV Sant Pere Nord, en la presentació del projecte del Parc de la República.

veïnal al barri de Sant Pere Nord. Des de l'any 1983 el PGO ja qualificava aquests terrenys com a equipaments i zones verdes i així ho va tornar a qualificar a l'actual POUM de 2005. La Comissió d'equipaments de l'AVV es va formar l'any 2000, per tal de donar veu a totes les necessitats d'equipaments i zones verdes que té el barri, durant 21 anys porta un treball incansable, per aconseguir fer realitat

el Parc de la República. Des de les manifestacions del veïnat per defensar aquests terrenys com a públics, passant per la reivindicació del Casal d'Avis i les innumerables reunions per concretar el projecte del Parc.

I avui estem aquí, orgullosos d'haver liderat aquesta llarga reivindicació, amb un projecte executiu global de tot el Parc sobre la taula i a punt de licitar, que ens

completarà com a barri, que servirà desponjament en un dels barris amb més densitat de població de Terrassa, que serà un gran pulmó verd no només del barri, sinó de la Ciutat, més encara amb la necessitat actual de disposar d'espais públics saludables arran de la COVID19. Aquest Parc relligarà i donarà coherència al conjunt dels diversos equipaments existents, així com el nous que s'incorpo-

ran. El projecte dona solució als equipaments esportius, amb l'ampliació de les instal·lacions esportives del Club de Futbol Sant Pere Nord, l'espai reservat per a pistes de petanca, pistes obertes d'*streetball*, a part dels mateixos espais polivalents del Parc. També tenen cabuda els grups de cultura Popular, per ubicar la seu dels diables de Sant Pere Nord, així com preveure la creació d'un Centre infantil i juvenil per impulsar projectes per a joves i infants de la zona. Resta pendent a banda del projecte del Parc, la construcció de la Residència pública, els habitatges assistits per gent gran i el poliesportiu cobert, però ja ens coneixeu, no defallirem en continuar defensant les necessitats de la ciutadania, trigaran més o menys, però ho aconseguirem.

Estem contents del resultat del projecte, que ha sigut molt treballat i ara cal que tothom el conegui i per això en fem difusió. Seguirem de prop tot el procés d'obres, per tal de fer-ho realitat i que sigui un èxit. Un èxit que estem desitjant compartir amb tots els veïns i veïnes tan aviat com sigui possible.

El Parc de la República, farà de Sant Pere Nord un barri millor, i per tant una Terrassa millor. Moltes gràcies i endavant.

Ca n'Anglada reclama solucions urgents i globals

Redacció

El barri de Ca n'Anglada torna a ser notícia. Novament, per situacions de violència que, essent greus, només representen un petit esclat en una situació de crisi econòmica i social de fons molt més greu. La situació és pitjor encara si es té en compte que els problemes venen de lluny i que la relació dels governs locals amb les entitats del barri s'han caracteritzat quasi sempre per l'hostilitat. A banda esbrinar si aquesta ha estat mútua o unilateral, el ben cert és que qui té molts més recursos i la responsabilitat principal són les administracions, local i autonòmica, i per tant no tenen disculpa.

Des dels tristament famosos epi-

sodis de violència i racisme que marcaren la final del mil·lenni, n'hi ha hagut temps per pensar les intervencions necessàries. D'important, només es va dur a terme el Pla de Barris, una intervenció principalment urbanística que, amb totes les mancances, tothom reconeix que va ajudar. Però, amb urbanisme només, no s'arreglen els problemes econòmics i socials. Una situació que la crisi financera i immobiliària que esclatà en 2008 va agreujar moltíssim i, ara, amb la crisi conseqüència de la pandèmia, pateix un nou empitjorament.

El diagnòstic de la situació, i la identificació dels problemes, és molt i àmpliament compartit. En els discursos, també moltes de les propostes fan consens. Però no

surten del paper.

L'associació veïnal de Ca n'Anglada i la Federació d'Associacions Veïnals de Terrassa denuncien la «greu situació de deteriorament», deguda, afirmen, a les «faltes de polítiques actives i de les inversions necessàries per abordar problemes endèmics».

Un deteriorament que mostra una «Terrassa a dues velocitats», constata el comunicat conjunt, publicat el 24 d'abril amb el títol «Per una convivència integradora», on s'afirma també que el «govern municipal fa un repartiment econòmic amb criteris equivocats, sense tenir en compte la idiosincràsia de cada barri».

Des del moviment veïnal es posa l'accent en la necessitat de «fer polítiques proactives de prevenció, planificant a curt, mitjà i llarg termini en la resolució dels problemes», i així poder estalviar-se «polítiques reactives per abordar problemes que s'agreuïn amb el pas del temps, generant situacions excepcionals». Alerten, en aquest punt, del fet que no es pot estar contínuament «apagant focs, sense una visió global dels problemes»; al mateix temps que exigeixen «prioritzar l'urgent» tot buscant «la col·laboració de totes les entitats».

Els problemes, afegeix el comunicat, «afecten no sols Ca n'Anglada, sinó també altres barris de la nostra ciutat», i consideren «urgent una prompta solució». I ja n'hi ha treballat fet, recorda en Carlos Marín, secretari de l'AVV, recordant la diagnòsi feta a instàncies de la Taula de Futur, aprovada el juny de 2018 al Ple municipal, així com un estudi fet a instàncies de la Diputació de Barcelona, que també apunta els mateixos problemes.

El perillós i oblidat carrer Mas de Canet

Redacció

Mas de Canet, al barri de Les Martines, és un carrer suposadament d'accés restringit. El cert és que ja fa anys que, tot i haver-hi senyals verticals que prohibeixen l'accés a vehicles no residents, ha esdevingut, literalment, un carrer dreuera entre Terrassa i Rubí molt utilitzat per evitar un petit tram de la carretera de Martorell.

El 2016 va començar la prohibició del pas de vehicles no residents, i es van col·locar 4 senyals, però, assegura una membre de l'associació veïnal, l'Ajuntament no hauria fet res per tal de fer complir la normativa.

El problema és que la prohibició no és fruit de cap caprici o pretensió d'exclusivitat, sinó que va ser una demanda davant la manca de

condicions del carrer. L'associació assegura i demostra amb fotos que manquen les voreres per protegir les vianants i fins i tot les façanes de les cases, en trams amb pendents de fins al 25% de desnivell en algun punt. A més, el carrer és de doble sentit de circulació, i asfaltat amb formigó antic que produeix un soroll molt gran. Els veïns han arribat a comptabilitzar el pas de més de 900 vehicles al dia. La realitat és que un carrer residencial i a l'extraradi de la ciutat s'ha convertit en una «carretera convencional o una autopista, segons la franja horària del dia», assegura una veïna.

Cal tenir en compte que, en aquestes condicions, caminar pel carrer és un gran perill. Han estat atropellats alguns animals domèstics, i alguns nens i famílies s'han endut ensurts terribles. La quantitat de trànsit i la velocitat de circulació de la majoria dels vehicles el fan intransitable.

Les queixes presentades a l'Ajuntament, asseguren des de l'associació, no han tingut resposta ni han motivat cap acció fins al moment. «Potser esperen que hi hagi una víctima mortal per actuar d'una vegada per totes?», es demanen, al mateix temps que informen que algunes persones no surten a passejar amb infants per por al trànsit.

Les famílies i persones residents s'han reunit amb l'Alcaldia i la regidoria responsable, amb el coordinador del districte, i amb la Policia. Han fet instàncies, s'han dirigit directament a la Sindicatura de Greuges, han denunciat els fets a la Policia mitjançant trucades i correus electrònics, han organitzat una recollida de signatures... i així i tot, encara no han rebut cap resposta ni solució.